Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

DIREKTIVA SVETA

z dne 22. marca 1977

o učinkovitem uresničevanju svobode opravljanja storitev odvetnikov

(77/249/EGS)

(EGT L 78, 26.3.1977, s. 17)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Sveta 2006/100/ES z dne 20. novembra 2006	L 363	141	20.12.2006

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pristopu Grčije	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Akt o pristopu Španije in Portugalske	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Akt o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	33	23.9.2003

▼B

DIREKTIVA SVETA

z dne 22. marca 1977

o učinkovitem uresničevanju svobode opravljanja storitev odvetnikov

(77/249/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 57 in 66 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ker je v skladu s Pogodbo kakršno koli omejevanje opravljanja storitev na podlagi državljanstva ali prebivališča prepovedano od konca prehodnega obdobja;

ker ta direktiva obravnava samo ukrepe, ki odvetnikom omogočajo učinkovito izvajanje dejavnosti z opravljanjem storitev; ker bodo potrebni podrobnejši ukrepi za učinkovito uresničevanje pravice do ustanavljanja;

ker mora država članica gostiteljica za učinkovito uresničevanje svobode odvetnikov do opravljanja storitev priznati za odvetnika vsako osebo, ki opravlja odvetniški poklic v drugih državah članicah;

ker se ta direktiva nanaša samo na opravljanje storitev in ne na vzajemno priznavanje diplom, mora oseba, za katero se ta direktiva uporablja, sprejeti poklicni naziv, ki se uporablja v državi članici, v kateri ima sedež, v nadaljnjem besedilu „država članica, iz katere prihaja“,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Ta direktiva se uporablja v mejah in pod pogoji, ki so v njej določeni za dejavnosti odvetnikov, ki jih opravljajo z zagotavljanjem storitev.

Ne glede na vsebino te direktive, lahko države članice pridržijo za predpisane skupine pravnikov pripravljanje uradnih dokumentov za pridobitev pravic do upravljanja z zapuščino umrlih in izdelovanje osnutkov uradnih dokumentov, ki vzpostavljajo ali prenašajo lastninsko pravico na zemljišču.

2. „Odvetnik“ je oseba, ki je pooblaščena za opravljanje poklicnih dejavnosti pod enim od naslednjih nazivov:

Belgium:	Avocat — Advocaat
Denmark:	Advokat
Germany:	Rechtsanwalt
France:	Avocat

([1]) UL C 103, 5.10.1972, str. 19 in UL C 53, 8.3.1976, str. 33.
([2]) UL C 36, 28.3.1970, str. 37 in UL C 50, 4.3.1976, str. 17.

▼B

Ireland:	Barrister Solicitor
Italy:	Avvocato
Luxembourg:	Avocat-avoué
Netherlands:	Advocaat
United Kingdom:	Advocate Barrister Solicitor

▼A1

Grčija:	Δικηγόρος

▼A2

Španija:	Abogado
Portugalska:	Advogado

▼A3

Avstrija:	Rechtsanwalt
Finska:	Asianajaja/Advookat
Švedska:	Advokat

▼A4

Češka:	Advokát
Estonija:	Vandeadvokaat
Ciper:	Δικηγόρος
Latvija:	Zvērināts advokāts
Litva:	Advokatas
Madžarska:	Ügyvéd
Malta:	Avukat/Prokuratur Legali
Poljska:	Adwokat/Radca prawny
Slovenija:	Odvetnik/Odvetnica
Slovaška:	Advokát/Komerčný právnik

▼M1

Bolgarija:	Адвокат
Romunija:	Avocat.

▼B

Člen 2

Država članica za namen opravljanja dejavnosti iz člena 1(1) prizna za odvetnika vse osebe, naštete v odstavku 2 istega člena.

Člen 3

Oseba iz člena 1 prevzame poklicni naziv, ki se uporablja v državi članici, iz katere prihaja, izražen v jeziku ali enem od jezikov te države, z označbo bodisi poklicnega združenja, ki ji je izdalo dovoljenje za

▼B

opravljanje poklica, bodisi sodišča, pred katerim ima pravico opravljati poklic v skladu z zakonodajo te države.

Člen 4

1. Dejavnosti v zvezi z zastopanjem stranke v sodnih postopkih ali pred javnimi organi, se v vsaki državi članici opravljajo pod pogoji, predpisanimi za odvetnike s sedežem v tej državi, razen pogojev glede prebivališča ali registracije v poklicnem združenju v tej državi.

2. Odvetnik, ki opravlja te dejavnosti v državi članici gostiteljici, mora upoštevati pravila poklicnega ravnanja v tej državi, brez poseganja v obveznosti, ki jih ima v državi članici, iz katere prihaja.

3. Kadar se te dejavnosti izvajajo v Združenem kraljestvu, „pravila poklicnega ravnanja države članice gostiteljice“ pomenijo pravila poklicnega ravnanja, ki se uporabljajo za „solicitors“, kadar takšne dejavnosti niso pridržane za „barristers“ in „advocates“. Sicer se uporabijo pravila poklicnega ravnanja, ki veljajo za slednje. Za „barristers“ iz Irske vedno veljajo pravila poklicnega ravnanja, ki se v Združenem kraljestvu uporabljajo za „barristers“ in „advocates“.

Kadar se te dejavnosti izvajajo na Irskem, „pravila poklicnega ravnanja države članice gostiteljice“, če urejajo ustno predstavitev primera pred sodiščem, pomenijo pravila poklicnega ravnanja, ki se uporabljajo za „barristers“. V vseh drugih primerih se uporabijo pravila poklicnega ravnanja, ki veljajo za „solicitors“. Vendar pa za „barristers“ in „advocates“ iz Združenega kraljestva vedno veljajo pravila poklicnega ravnanja, ki se na Irskem uporabljajo za „barristers“.

4. Za odvetnika, ki opravlja dejavnosti drugačne od tistih iz odstavka 1, še vedno veljajo pogoji in pravila poklicnega ravnanja države članice, iz katere prihaja, brez poseganja v spoštovanje pravil, ne glede na njihov izvor, ki urejajo ta poklic v državi članici gostiteljici, zlasti tisti, ki se nanašajo na nezdružljivost izvajanja dejavnosti odvetnika z izvajanjem drugih dejavnosti v tej državi, na poklicno molčečnost, odnose z drugimi odvetniki, prepoved, da bi isti odvetnik zastopal stranke z nasprotnimi interesi, in javnost delovanja. Slednja pravila se uporabljajo le, če jih lahko spoštuje odvetnik, ki nima sedeža v državi članici gostiteljici, v taki meri, da je njihovo spoštovanje objektivno upravičeno, ker v tej državi zagotavlja pravilno izvajanje dejavnosti odvetnikov, ugled poklica ter spoštovanje pravil glede nezdružljivosti.

Člen 5

Za opravljanje dejavnosti, povezanih z zastopanjem stranke v sodnih postopkih, lahko država članica zahteva od odvetnikov, za katere se uporablja člen 1, da:

— se skladno z lokalnimi pravili ali običaji predstavijo predsedujočemu sodniku in, kadar je to primerno, predsedniku pristojne odvetniške zbornice v državi članici gostiteljici;

— delajo skupaj z odvetnikom, ki bodisi opravlja poklic pred zadevnimi sodnimi organi in je po potrebi odgovoren tem organom, ali sodelujejo z „avoué“ ali „procuratore“, ki opravljata poklic pred temi organi.

Člen 6

Vsaka država članica lahko odvetnike, ki so redno zaposleni v javnem ali zasebnem podjetju, izključi iz opravljanja dejavnosti v zvezi z zastopanjem tega podjetja v sodnih postopkih, če odvetnikom s sedežem v tej državi ni dovoljeno opravljati teh dejavnosti.

▼B

Člen 7

1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko zahtevajo od osebe, ki opravlja storitve, da dokaže svojo usposobljenost za odvetnika.

2. V primeru neizpolnjevanja obveznosti iz člena 4, ki veljajo v državi članici gostiteljici, njeni pristojni organi določijo, skladno s svojimi pravili in postopki, posledice takšnega neizpolnjevanja in v ta namen lahko pridobijo vse ustrezne poklicne podatke o osebi, ki opravlja storitve. O svojih odločitvah uradno obvestijo pristojne organe države članice, iz katere oseba prihaja. Takšne izmenjave ne vplivajo na zaupnost danih podatkov.

Člen 8

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo, v dveh letih od njene uradne objave in o tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 9

Ta direktiva je naslovljena na države članice.